

FOAIA POPORULUI

LA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul ca să nu răătăciți!”

are în fiecare Duminică
la direcția unui comitat
în Reg. Publ. în Tribunalul Sibiu sub Nr. 5-1542.

Organ al Asociației pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Astra”

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 86.840/1943

Despre încredere

Unele din lucrurile despre cari scriu acum, s'au întâmplat adevărat încă înainte de Nașterea Mântuitorului. De atunci s'au schimbat foarte multe în lume. Așa bunăoară și cu încrederea dintre oameni și dintre popoare. Cuvântul „progres” nu este o vorbă nouă. Conferința dela Paris înseamnă această privință o piatră de hotar. Cum se încheiau înainte tratatele și puneau capăt războaielor? Câștigătorii discutați între ei cu unele bine zăvorâte, ferțiți de lume, și câștigătorii vorbeau despre soarta oamenilor și a popoarelor. Cei despre cari se vorbea nu știau niciodată ce li se pregătește. Se trezeau cu lucrul gata, cu pacea încheiată, pentru ca apoi, după un număr mai mare sau mai mic de ani, războiul să izbucnească din nou. Fiecare tratat avea articole secrete, cari erau de foarte multe ori sâmbătă pentru viitoare războaie.

La Conferința de Pace dela Paris s'a vorbit și s'au făcut tratatele de pace pe față. Au fost prezenți și gazetarii, iar ziarele au publicat a doua zi cu deplină libertate toate discursurile, după cum au publicat și planurile de tratat mai înainte chiar de a fi discutate.

Hotărât lucru, e un mare progres. Încrederea dintre popoare a rămas totuși în trecutului. O vom mai întâlni numai în proverbele și zicările neamurilor demult apuse, ca de o pildă în proverbul latinesc: Tideo Daraus et dona ferentes, care înseamnă: mă tem de Greci chiar și atunci când îmi fac daruri. Cu aceste cuvinte strămoșii noștri vroiau să arate cât de mare și de primejdios este meșteșugul grecesc. Nici chiar în darurile ce cari le făcea acest popor, nu puteau avea încredere. Și în dosul lor se ascundea planul de a se asortă veghea, pentru ca apoi, când ei va veni lor bine, să facă și mai mult rău, scoțându-și cu vârf și îndreptat paguba cu darurile. Chiar și în darurile lor, era ascundă otrăvă.

Astăzi situația este cu totul alta. Încrederea a început să se sălășluiească între oameni și între neamuri. Darul este dar din toată inimă, fără să se mai ascundă, înăoișii lui vreun gând otrăvit de villoare asupritre. Cuvintele neamurilor sunt cuvinte răscălate, spu e în ouzul tuturor. A pierit teama de umbrele gândurilor. Licătoarea Romanilor „mă tem de Greci chiar și atunci când îmi fac daruri” nu se mai potrivește astăzi. Din această pricină și din multe

Țesătoriile țărănești

De cuvintele „țărănesc, țărăni, țărănime” se agită toată lumea. Unii cu un țel vădit, de a atrage folcase din ele, înșelând buna credință a țărănimii, iar alții dorind cu toată dragostea ce o au față de această pătură socială, s'o ajute, să se ridice la un grad de cultură mai înalt. Așa bunăoară la un colț de stradă, pe casa unde se adăpostește o crăsmă, stă scris „la țărăni vesel”, sau la o prăvălie de manufactură „țesătorie țărănească” și altele. În puține locuri găsim prăvălii sau organizații țărănești, care se îndeletnicesc pe lângă trebușcărele lor, să aducă foloase economice țărănilor și să le dea și învățături potrivite pentru fericirea și prosperarea familiilor lor. Ba din contră, mulți fură anumite meșteșuguri țărănești, le duc la orașe, le pun la rând cu cerințele științei de astăzi și cu ele atrag câștiguri mari tocmai dela țărănime.

Uneori țărăni se lepădă de aceste meșteșuguri zise și industrii țărănești, ca apoi să fie jupuiți de bani tocmai prin industriile pe care le-au părăsit ei și cere erau mai demult, numai țărănești.

După război, o parte a industriilor mari și mijlocii dela orașe, care făceau pânzuri și stofe (cloareci, ițari), în lipsă de materii prime n'au mai putut face față cerințelor de pe piața noastră. Prețurile produselor lor au devenit prea scumpe și rare. Locul lor, ar fi fi fost natural, să-l ia țesătoriile țărănești, a căror meșteri pricepuși au fost întotdeauna țărăncele noastre. Ori faptul este altul. În satele din apropierea orașelor și în părțile mărgirase ale acestora, s'u răsărit ca ciupercile „țesătorii țărănești”, care seamănă bine cu cele țărănești, atât doer că sunt ceva mai potrivite

la cele moderne de tot, iar stăpânul lor nu este țărăncă, ci ea este numai angeajată cu ziua, stăpânul este un altul care pur și simplu și-a făcut un război țărănesc și practică meșteșugul țărăncelor noastre, prin ele și cu ajutorul lor. E drept că această stofă este ceva mai bună, este aprelată chiar în văiegi (spreturi moderne), dar asta n'er însemna, că n'er putea face acelaș lucru și țărăncele noastre.

Țărăncele din apropierea orașelor, femeile de muncitori din fabrici, care cele mai multe sunt fiice de țărani, nu se știe de ce, se pare că au uitat meșteșugul țesătoriei al străbunicelelor, bunicelelor și mamelor lor. Ele alegă mereu prin prăvălii și cu bani mulți, cumpără pânzuri și stofă pentru membrii familiei. Pe acestea cu puțină trudă și hărnicie le-ar putea face ele singure, căci multe din ele ei avea și materia primă; lâna, cânepa, inul.

Să luăm aminte femeii românce! Vremurile grele de după război vor mai ține. Incepeți din nou, să prelucrați cânepa, inul și lâna. Așezați din nou războaiele țărănești la lumina ferestrei mari și în lunile iernii, cu mânuțele voastre dogorite de arșița soarelui, îrgânând doina noastră, înlănțuți pânză și goareci (stofă) rezistente la frig și căldură, umezeală și soare, potrivite pentru sărbători și muncă!

Nu vedeți pentru Dumnezeu, că la creșe și rate, prin trenuri gări și târguri, astăzi sunteți așa de peleciti și slab îmbrăcați, că parcă em trăi într'o lume de cerșetori. Învirgeți vremurile grele, prin hărnicia și curejul vostru, așa după cum ați făcut o și ați dat dovadă de atâtea ori!

Ilie Ruscă

Anularea banilor care poartă inscripțiuni politice

Un important comunicat al Ministerului de Finanțe

Ministerul de Finanțe aduce la cunoștința tuturor că biletele Băncii

altale nădăjdum ca pacea care se stofornicesc acum să fie o pace trinită. Printrucă numai o pace care are la temelile ei o deplină încredere între vecini, poate să dănuțască. Alfel totul începe dela capăt, mai devreme sau mai târziu.

L. Severin

Naționale, care vor purta inscripții de orice fel sau lozinci cu caracter politic, sunt rula, și în consecință și pierd valoarea circulatorie și vor fi confiscate.

Ele nu vor fi primite în plată nici la ghișeele B. N. R. și la nici o casierie publică.

Toți acei care primesc și lucrează cu bani, să se ferească de-a primi asemenea bilete de bancă sau monede.

Ajută pe aproapele tău

Nicio mulțumire sufletească nu este mai mare decât aceea pe care o ai atunci când ai putut să ajuti pe cineva care este în nevoie. Egoist se chiamă acela care se gândește numai la binele și la interesele lui, fără să se mai uite în jur și să vadă dacă nu cumva sunt în preajma lui unii care au nevoie de un ajutor. Egoistul este un om mărginit la suflet și este vrednic de plâns.

Astăzi, mai mult decât oricând, este nevoie să ne aducem aminte, că sunt frați de-ai noștri, pe care soarta i-a lovit din nou.

În Moldova se moare de foame.

Seceta din vara asta va rămânea de pomină, așa cum de pomină cu rămas ventrea lăcustelor, a cutremurelor, a holerei, a războaielor...

Se pare că omul are nevoie să se aducă aminte mereu că este slab și neputincios în fața puterilor dumnezeiești. Să nu fie prea încrezut și mândru de puterea și stăpânirea pe care o are asupra pământului.

Ca să nu moară de foame, copiii au fost trimiși din Moldova în celelalte provincii, pe unde seceta s'a simțit mai puțin.

Suntem siguri că gospodarii își vor arăta toată omenia față de ei. Toți funcționarii statului vor dăruia o parte din leașa lor în folosul celor băteți de soartă. Toți muncitorii și plugarii vor trebui să sară în ajutorul celor fără de noroc.

Pentru întâiași dată în țara românească s'a simțit nevoia să se ia măsuri ca să se culeagă crengile tinere din păduri, pentru ca frunzele nebatute de brumă să se usuce și să se păstreze ca nutreț pentru vite la iarnă.

Toate ocoalele silvice au primit îndrumări în această privință. Nutrețul este puțin și vitele sunt în pericol să moară de foame și de aceea sunt împărțite la iarnă prin alte provincii.

În Moldova lui Ștefan-Vodă se moare de foame...

Să ia aminte toți aceia pe care egoismul materialist al vremilor de acum nu i-a înșelărit încă pe deplin; să ia aminte toți aceia în care mai scânteie o fiacără cât de mică de bunătate; să ia aminte toți că datorită omeniei îi obligă să ajute pe cel ajuns la nevoie. Căci advăratul prieten la nevoie se cunoaște.

Iarna bate la ușă; ugia sărăciei, a foamei și a morții băntue de pe acum în Moldova atât de mult încercată. Să ia aminte toți acei care au mai mult decât le trebuie. A. Vasiliu

Pentru suflet

Sub steagul Astrei

Pentru trup

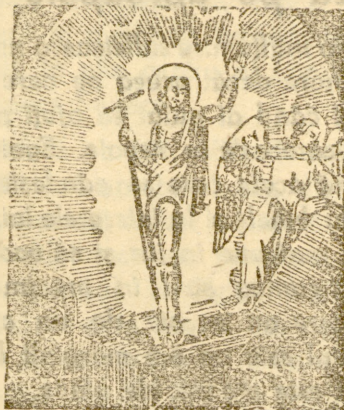
Pe urmele Domnului

Faptele

„... că faptele erau rele” (Ioan 3, 19).

Sfântul Apostol Iacob ne spune că „credința fără fapte bune moartă este”.

Între credința pe care o mărturisim și faptele pe care le facem este o legătură foarte strânsă. Chiar dacă legiuni întregi de îngeri ar mărturisi despre noi, în fața judecării, cea mai de seamă dintre mărturiile rămâne

totuși mărturia pe care o aduc pentru noi faptele noastre. Mântuitorul însuși a spus că după fapte se cunosc cei ce îi urmează cu adevărat.

Mărturisirea credinței este foarte importantă, fără îndoială. Dar nu ea este totul. În viață, în multe dintre coliturile ei, se întâlnesc oameni cari una mărturisesc, dar alta fac. Adevărații fi crezi buni, convinși până în a lăncul inimii lor despre ceva, dar faptele lor nu-i mărturisesc astfel. Nu cuvintele sunt cele după cari se cunoaște sufletul unui om, ci acest suflet se cunoaște după faptele pe care le face.

Și după faptele acestea este și judecat.

De aceea rugăciunea noastră de fiecare zi trebuie să o îmbinăm cu fapta. Altfel cu atât mai mare ne este păcatul. Dacă n'am ști, păcatul ar fi poate iertat, dar dacă binele este numai pe buzele noastre, nu și în faptele noastre, mai mare este păcatul.

Să luăm de noi aminte!

FOISOARA

Turma zilelor

Trece turma zilelor,
Zilelor și nopților;
Trece turma oilor:
Una neagră, alta albă,
Îngirate ca pe salbă;
Trece pe cărări,
În afund de zări...
Oile negre trec încete,
Cele albe speriește,
Ca de teama lupului
Sau de roiul stupului.
Dar nu văd ciobani nici câni.
Unde-i țarcul unei stâni,
Vremea rea de-o vremească
Oasele de-și odihnesc?
Oile negre, oile albe,
Îngirate ca pe salbe,

Patriotismul românesc crește pe sentimente creștine și naționale (XXIV.)

— Dr. Alex. Mocsonyi vorbește „Astrei” —

După ce la Lugoj, în 1896, cu prilejul primei adunări generale a Astrei în Banat, a vorbit Dr. Alexandru Mocsonyi în numele „gazdei”, evidențind rolul mare al Astrei, de a lupta ca să strângem într-o unitate sufletescă poporul nostru de pretutindeni, și proclamă principiul solidarității naționale pe temelie sacră a culturii, a continuat atât de frumos și înălțător pentru noi toți: „Lupta aceasta nu este o luptă sângeroasă, o luptă cu foc și cu fier, nicio luptă pentru interese meschine. Este luptă cu armele cele mai nobile ale minții și inimii, pentru idealuri mărețe și nepieritoare. Iar idealurile acestea izvorăsc din sentimentele lor religioase, naționale și patriotice.

Chiar și în secolul nostru, despre care, cum știm, dintr-o parte, nu scrutez cu câtă îndreptățire, dar negreșit cu oarecare predilecție, mereu se afirmă că ar fi secolul necredinței, chiar și în secolul acesta noi cu satisfacțiune putem susține, că nu există popor, care ar fi mai evlavios, care s'ar elipi cu mai multă căldură de inimă la credința sa moștenită de la strămoși, decât poporul român...

Sunt convins — accentuiază Mocsonyi — că patriotismul poporului român izolat de sentimentele sale religioase și naționale, s'ar usca întocmai ca o creangă ruptă de trunchiul ei. În această armonioasă trinitate a sentimentelor mai înalte și mai nobile ale inimii omenești se manifestă acel idealism nobil al poporului român, care formează trăsătura fundamentală a caracterului său național. Din această indisolubilă trinitate a sentimentelor religioase, naționale și patriotice, răsare, în deplina sa splendoare geniul național al poporului român.

...Acest geniu se caracterizează, zicem noi, prin dragoste de Hristos-

Dumnezeu, de glia strămoșească și de sprostăpele său. Pe temelii lor Românul este un mare patriot și naționalist, dar fără cea mai mică ură de vecinii săi, străini.

Geniul său este altruist, ospitalier, îngăduitor și iertător chiar față de cei mai mari și mai îndelungați dușmani, care voiau să-l ștergă din istorie prin robie și nedreptăți milenare.

„Eu nu preget — zice mai departe Mocsonyi — a da expresie fermei mele credințe, că până când poporul român va fi inspirat de bunul său geniu (altruist și creștin), până când noi, inteligența, fideli acestuia, fimem neclintit, ca la o dogmă nerăsturnabilă, la convingerea cum că cultura poporului are să fie creștină, națională și patriotică, până atunci poporul român în fața tuturor pericolelor amenințătoare, poate exclama liniștit: afară de frica lui Dumnezeu, altă frică nu cunosc”.

Dacă noi, cei de azi cu și fără mare răspundere în organismul public, am avea o stăruire de multă conștiință de noi înșine, ca acest distins bărbat al Banatului, am putea rosti și azi aceste cuvinte îndreptățite, am afirma un adevăr veșnic și am pune o temelie fericită scumpei noastre Români. Prof. S. Radu

Desp. „Astrei” sălăjene

În cadrul cursurilor sanitare cooperatiste și culturale organizate de Fundația Regală „Regele Mihai I” în com. Ulmeni-Săleț în colaborare cu Căminul Cultural „Tinerimea” între 6-30 August 1946, „Astra” sălăjenă a adus și ea contribuția ei.

La 20 și 21 August a. c., d. Grațian Mărcuș, președintele desp. „Astrei” a ținut două conferințe, având ca subiect: „Astra și activitatea sa” și „Posibilitățile economice ale jud. Sălaj”.

Moartea din prăpăști saltă;
Tot e negru și pustiu
Nu mai iese nimeni viu!
Peste creasta muntelui
Trece turma oilor...
Muntele cu fruntea 'n cer,
Cu prăpăstii care cer
Să ia vama zilelor.

Pe la strunga vieților;
Muntele cu fruntea 'n soare,
Viața trece ca o floare;
Muntele cu fruntea 'n nori,
Cu haiduci la trecători,
Vămuesc viețile,
De-ți iau tinerețile.

A. Vasiliu

Căile lui Dumnezeu

de Onisifor O. Borcea

Scăpătase soarele după deal când Moș Stan cu băiatul lui, Ion, ca de vreo 8 ani, ieși din târg. Își vânduse juncanii, și acum plecă vesel spre casă cu punga plină de bani. Până să intre în sat, aveau de trecut o pădure. Când ajunse în marginea pădurii, înnoptase de-a binelea. Nu era lună, așa că prin pădure era și mai întunec. Când ajunse pe la jumătatea pădurii, o pocnitură de pușcă făcu pe Stan să scoată un răcnet de

scăpare. Însă dintr'un copac sări un om bine legat, în putere, ținând în mână o pușcă. Stan gâmu înădușit. Acel om era pădurarul, care locuia în marginea pădurii. Atunci pădurarul îl lovi pe Stan în cap, să-și dea mai de grabă viața. Li la paralele și le puse în sân. Se plecă Jos, prinse pe Stan de suman și îl târi puțin în pădure. Făcu o groasă il puse acolo și îl învăli cu frunze de pădure. În clipa aceasta copilul Stan fugi puțin la deal, strigând mureau pe tatăl lui, să meargă scap

Din minunile științei

Indrumări agricole

Invențiuni pentru vreme de pace și războiu

V'am povestit rândul trecut cum învățatul suedez Nobel a descoperit dinamita și cât era de fericit crezând că a dat în mâna oamenilor un instrument pentru lucrări de bunăstare și pace. Apoi ați văzut cât de trist a rămas când a aflat că oamenii se grăbesc a întrebuiți dinamita pentru a se distruge unii pe alții prin războaie.

Tot așa s'a întâmplat și cu celelalte invențiuni, dar ce stău să zică?, cu mai toate invențiile și descoperirile oamenilor mari. Așa bunăoară ați auzit de sigur că un renumit învățat american Edison a inventat gramofonul și lămpile de la radio și becul electric și altele multe. Un italian, Marconi, a găsit mijlocul să trimită sunetele și vorbirea la mari depărțări fără ajutorul firelor, adică radiofonia. Câți oameni cu mintea luminată n'au lucrat toată viața lor să construiască și să desăvârșescă automobilul, avionul, vaporerele, socotind că mult se vor bucura oamenii de ele în vremuri liniștite, ajungând mai repede la locul unde se grăbeau, înțelegându-se mai bine între ei și făcându-și viața mai ușoară și mai plăcută.

E drept că toate acestea sunt în folosința omului și în vremuri de pace, dar sucită fire mai ere omul asta aici pe pământ! Inchipuiți-vă că cele mai mari îmbunătățiri s'au adus tuturor mașinilor și aparatelor de care am amintit, tocmai în timp de războiu!

Până la războiul din 1914-1918 aproape că nu auzise nimeni de aparatele de radio. După războiu, nu-i așa, că aproape nu era casă de țaran înșiriat să nu aibă asemenea minuni? Și în timp ce mulțimea se desfăta cu binefacerile invențiilor în casă: stătea la lumină electrică și asculta știrile la radio, trimise tocmai din America, ce credeți D-voastră că făceau marii fabricanți și inginerii? Să vă spun eu! Lucrau de zor, mai pe furiș, mai pe sub ascuns, la alte invențiuni, la alte desăvârșiri aduse

vechilor aparate, pentru ca să fie cât mai bune, auziți D-voastră?, în noul războiu care avea să înceapă în 1939! Apoi n'avam dreptul să spunem că omul e ființă sucită? De ce nu-i plăcea pacea?

Să vedeți numai că și noi Românii n'am pus inventatori în slujba războiului. Ați auzit de sigur de primul nostru zburător, Aurel Vlaicu de la Biniși de lângă Orăștie? Cea mai mare mândrie pentru tot poporul românesc: de dincoace și de dincolo de Carpați a fost în manevrele regale din 1910 când Aurel Vlaicu a fost încredințat să ducă cu avionul său un ordin înaltului comandament în fruntea căruia se găsea însuși principele moștenitor al României, Ferdinand. După un zbor fără greș s'a coborât cu avionul la 10 m. în fața Prințului Ferdinand și i-a înmănat ordinul. Va să zică și comandamentul român se gândea să întrebuițeze născocirea feciorului de țaran din Biniși, tot pentru războiu. Ce să-i faci așa umblau vremurile și pe atunci.

Să vă mai spun de un alt inginer român Gogu Constantinescu care a descoperit mijlocul prin care mitralierele din avion pot să tragă printre învârtiturile elicei? Iată deci că n'a existat avion în războiul trecut și în cel ce abia terminat, care să nu folosească invenția inginerului român!

Ei, dar după atâtea pilde de vremea să ne întrebăm; oare nu poate omul să și pună toată truda pentru a făuri lucruri noi, trebuincioase numai stărilor de pace? Ce s'ar întâmpla oare dacă s'ar hotări toți învățații și conducătorii țării să lucreze numai pentru alcătuirea păcii, așa cum se încercă acum la conferința de la Paris? Ar fi prea frumos, așa cum o să vă arăt în numărul viitor!

A. Cremene

**CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI**

Când văzu pe pădurar că se apropie de el, cu glas tremurător îi zise:

— Era să te omoare, tată...

Dar, când pădurarul s'a apropiat de el, atunci a cunoscut că nu-i tatăl lui; și, crezând că se duce să l'omoare începu să plângă cu hohot. Pădurarul îl luă cu binisorul, ca să tacă, apoi plecă spre bordeiu. Când ajunse în dreptul unde a fost omorât tatăl lui, întrebă pe pădurar, că unde-i „tată”? Iar el răspunse că vine, dar s'a dus prin pădure să caute vreascuri pentru foc. Pădurarul se gândia fel și chip cum să facă el, ce să facă cu băiatul, căci, dacă-i dă drumul, se duce și spune la oameni. Când ajunse acasă cu el îl puse să doarmă. Iar ei și cu nevasta se gândeau fel și chip cum să facă ei să nu se aște. Într'un rând îi veni prin cap pădurarului c'ar li bine să-l ardă, căci numai așa nu poate ști nimeni. S'au așezat ei pe la miezul nopții, când

nimeni nu va mai trece prin pădure, să dea focul în cuptor și să-l svârle acolo. Ca să le vie bine să-l dea în cuptor, l'au culcat pe el la marginea patului, încă cu doi băieți, de ai pădurarului. Copiii, de, cum sânt copiii, au adormit mai degrabă. Pădurarul a mai vorbit cu nevasta cea mai vorbit, apoi au adormit și ei. Într'un târziu băiatul lui Moș Stan se simțea tot pe marginea patului. Dacă a văzut că tot îl împing la margine, gata să cadă jos, se sculă de la locul lui și se duse pe cuptor, căci pădurarul avea vre-o cinci băieți, că mai erau încă trei, culcați alături. Băiatul lui Stan s'a pus la picioarele lor și-a adormit. Cam pe la miezul nopții, se scoală pădurarul, se duce prin pădure, strânge vre-un braț de lemne, apoi vine spre casă bucuros că i-a dat dracul gând bun. Tocmai când cele mai grozave flăcări de pară se sbuciumau în largul cuptor, pădurarul se repezi la marginea patului, luă

Tăciunile porumbului

În numărul trecut am promis că vom scrie azi ceva despre tăciunile porumbului. Pentru ca să ne ținem de promisiune vom încerca și aceasta, cu toate că până acum acest fel de tăciune este mult mai puțin studiat decât celelalte soiuri despre cari am scris în numerele trecute.

Despre tăciunile porumbului se știe numai că el îmbolnăvește planta tânără nu numai în vremea încolțirii ei, cum se întâmplă la celelalte cereale, ci ceva mai târziu, în vremea săpătuții și chiar și mai târziu. Sporii, să-

mânja lui, se pare că sunt a mestecați cu pământul.

În cazul tăciunelui de porumb sau cel puțin ca această boală să fie cât mai puțin în stare să facă rău, este bine ca plantele tinere infectate cu tăciune să fie stărpite încă înainte de a se forma acest praful negru. Plantele cari sunt bolnave de tăciune este foarte bine ca să fie smulse de cu vreme, adunate la un loc și arse, pentru că prin ardere se distruge orice putere a sporilor.

Materiale pentru lucrările meșteșugarilor

În ultimele două articole am arătat că dările la care au fost supuși meșteșugarii patroni erau peste puterile lor de plată. Plângerile lor în această privință n'ar fi fost atât de multe și de susținute dacă ar fi primit, la prețul oficial, materialele trebuincioase lucrărilor în ateliere și poate chiar nici nu le-ar fi făcut, față de greutatea mari prin care trece Statul.

Deunăzi Ministerul de Finanțe a dat la iveală o lege prin care micșorează aceste dări, dar nu în măsura în care am fi putut spune că legea este mântuitoare. De aceea starea împovăritoare în care se află, va fi prelungită și se va înrăutăți dacă nu vor fi înzestrați cu materiale de lucru, la prețul hotărât de Stat. Iată o cerință a meșteșugarilor ce trebuie luată în seamă și îndeplinită.

Dacă până acum un timp oarecare au mai putut face lucrări din materialele agonizante dinaintea, pe cari le-a împreunat cu materialele luate la speculă, pentru ca obiectului lucrat să-i poată da un preț de care să se apropie cumpărătorul, astăzi însă când sunt nevoiți să lucreze numai din materialele luate pe sub ascuns, nu mai pot avea cumpărători. În unele părți ale țării se vede de acum lipsa de lucru, alții nu fac decât reparații ușoare, iar în viitor dacă vom mai vedea totuși meșteșugarii lucrând, aceștia trebuiesc

scotțiți ca fiind cazuri datorite unor împrejurări cu totul în afară de ceea ce-i al tuturor.

Înzestrarea cu materiale, fie prin Sindicate, Economate sau Cooperative de meseriași, știm că este destul de grea, în primul rând că nu sunt destule, iar nevoile sunt foarte mari, dar tot mai din acest motiv se cere, până la îndreptarea situației economice, împărțirea lor cu dreptate de către Serviciile Statului. La acest rezultat nu se va putea ajunge fără un așezământ temeinic, în formă regulată, care să aibă în orice clipă sub control mișcarea materialelor, începând de la locul de aprovizionare până la producător și negustor, astfel ca să împiedece încercările de vânzare pe sub ascuns. Așa este situația noastră astăzi că fără un asemenea așezământ nu vom scăpa de vânzarea fără act în regulă, și de fărâșirea meșteșugarului de a deveni un infractor, adică un om care nu ține seamă de lege și o calcă.

Ne obișnuisem într-o vreme ca proverbele să fie luate drept adevăruri și oamenii să creadă în conținutul lor, adeseori plin de adâncă înțelepciune. Unul dintre aceste proverbe, care îndreptau primii pași în viața tinerilor, era acesta: „Meseria e brățară de aur”. Mulți dintre cei cari s'au lăsat ispitiți de aceste amăgitoare cuvinte, au reușit după ani de muncă și lipsuri, să împlinească proverbul. Ca să-și facă loc o imitație hazlie și anume că „Meseria ar fi brățară de tufă sau de spini”?

Credem, fără îndoială, în sprijinirea lor cu materiale de lucru, credem și în alte înlesniri, cari deocamdată să-și întărească și apoi să le deschidă căile spre propășire.

I. Martin

Indemnaăm pe toți — cei bogați din mulțimă lor; cei săraci din pușcaul lor —

**să ajute pe frații
noștri din Moldova!**

Acolo în Moldova, unde era belșug și mulțumire, acum e numai jale și suferință.

copilul, îl vâră în cuptor, apoi începu să arunce bucăți de lemne peste dânsul. Dar, nu știu cum, femeia pădurarului vru să se uite dacă dorm băieții: când colo văzu nu năi unul pe patul în care știa ea că s'au culcat trei băieți. Îl chemă pe pădurar. Se uită prin casă, pe sub paturi, poate va fi ascuns. În învâlmășeala asta, copilul lui Moș Stan o tuli frumos pe ușă, și pe ici și pe drumul. Când se trezi ei bine, nici copilul lor nu era, căci arsesse de când lumea, nici copilul lui Stan.

Începură să se bacească, dar la ce bun? Nu folosi mai nimica.

În zădărnici fugi pădurarul după copil, dar i-l de unde nu-i. Poate era în sat acuma.

A doua zi, des de dimineață, pădurarul, bine legat în lanțuri, mânat cu jandarmii, mergea să arăte locul unde l'a ucis pe bietul Moș Stan.

Căci Dumnezeu vede, și are căile Lui.

INFORMAȚIUNI Dela o săptămână la alta

Abonamente	
Pentru un an, pentru cărări și laș-	
locuitorii dela case	10.000 Lei
Pentru negustori, comercianții și	
industriști	50.000 "
Instituții și autorități	40.000 "
Abonamente de scrisoare	80.000 "
Prețul unui număr	200 "

Înștiințare. Pentru anul școlar 1946/47 vor funcționa în Sibiu, Str. General Moșoiu Nr. 18, (localul Gimnaziului Unic experimentel), sub auspiciile și îndrumarea Profesorilor secundari asociați, Cursurile seriale mixte, autorizate de Ministerul Educației Naționale, pentru pregătirea examenelor particulare ale liceului teoretic și comercial precum și a cursului de bacalaureat. Aceste cursuri vor funcționa între orele 17—20 zilnic dela 1 Noembrie cît. până la 1 Iunie 1947. Caracterul liber al acestor cursuri îngăduie creșterii persoanelor, elevi ai școlii secundare sau adulți, ocupați în întreprinderi particulare și birouri, să-și pregătească examenele particulare, diferențe, studiul limbilor străine, examene de bacalaureat, după programe analitice în vigoare la liceele statului, sub îndrumarea celor mai experimentați profesori titulați definitiv din învățământul secundar din Sibiu. Înscrierile se fac pînă în ziua de 25 Octombrie la secretariatul Gimnaziului Unic, Str. General Moșoiu, Nr. 18, de unde se pot cere și toate informațiile între orele 8—13 și 14—16 zilnic.

Invalizii vor primi pensiile la domiciliu. Ministerul finanțelor în urma deselor reclamațiuni primite din partea invalizilor de război, a constatat că organele fiscale și în special percepții, depun puțin interes în efectuarea plății la timp a drepturilor de pensie a invalizilor. Pentru a se pune capăt acestor stări de lucruri, s'a dispus să se atîngă atențiunea tuturor percepțiilor, să depună mai mult interes în ușurarea situației invalizilor de război, punându-le în vedere că la preschimbarea carnetelor sau recalcularea pensiilor să strângă toate carnetele, sub predere de dovadă, după care să le prezinte la viza Admistratiei Financiare odată cu vîrșările la percepția de circumscripție și să le plătească drepturile prin agenții admistrativi, la domiciliul fiecărui chiar în prima zi destinată acestor plăți.

Persoanele particulare nu mai pot colecta cereale. Deoarece în unele regiuni ale țării a fost secetă, locuitorilor li s'a permis să se aprovizioneze singuri cu cereale. Pe lângă acești locuitori, întădevăr lipsiți, s'au strecurat cei cu bani mulți, au cumpărat cantități mari de cereale cu prețuri mai ridicate de cît cele fixate și apoi, acești oameni fără iredă, le-au vîndut înforțaților la prețuri de speulă.

Pentru a se pune capăt acestui rău, s'a dispus că nimeni nu mai poate colecta, sub nicio formă, cereale și

deci nu se vor mai putea transporta dintr'un loc în altul. Cei cari vor contraveni la aceste dispoziții, vor fi foarte aspru pedepsiți. Această măsură se aplică începînd cu 20 Octombrie 1946.

Comoara furată ducilor de Windsor este neînchisă de prețioasă. O răspletă de 2000 lire sterline a fost hotărâtă pentru orice informație în legătură cu bijuteriile furate din camera Duceșei de Windsor. Recompensa este oferită de avocații Ducelui de Windsor, care au dat publicității o listă de principalele obiecte ce au fost furate Duceșei. Printre acestea sunt: un clips cu diamante; o broșă cu diamante și aquamarine; o brățară de platină cu diamante; o brățară cu aquamarine și diamante; un inel cu un solitar de 58 carate; un inel de aur cu un safir auriu; un inel cu smarald; o pereche de cercei cu diamante și safire; o pereche de cercei cu diamante suspendate; o pereche de cercei în formă de scoică; un pandantif cu safire elbaste și un altul cu safire galbene; un lanț dublu de aur cu un mare safir albastru și un altul galben, deci o întreagă avere.

La 4 Noembrie, la New York începe conferința miniștrilor de externe.

S'a hotărît că miniștrii de externe ai Angliei, Franței, Uniunii Sovietice și Statelor Unite se vor întâlni la New York, la 4 Noembrie 1946, pentru a discuta și a da formă definitivă tratatelor de pace. În acelaș timp, tot la New York, va lucra și adunarea generală a O. N. U.

Răspunsul Turciei la nota U. R. S. S.

Răspunsul Turciei, la nota sovietică din 24 Septembrie referitoare la Sirâmtori, a fost predat însărcinatului cu afaceri al Uniunii Sovietice la Ankara. Cuprinsul acestui răspuns va fi dat publicității.

Marii criminali de război au fost executați.

La Nürnberg, au fost executați prin spânzurătoare cei care fuseseră condamnați la moarte de Tribunalul Internațional. În câteva zile, înainte de moarte, condamnații — afară de Ribentrop — au luat parte la serviciul religios. Dintr'ei 11 condamnați au fost spânzurați 10. Hermann Göring, cu câteva ore înainte de-a fi dus la locul de orîndă, și-a pus capăt zilelor otrăvindu-se. S'a stabilit că Göring

a luat cianură de potasiu. S'au făcut cercetări pentru a se găsi de unde reușit Göring să-și procure această otrăvă dar pînă acum nu s'a putut stabili proveniența ei. Cercetările vor continua încă pînă se vor găsi vinovații.

D-nii Truman, Bevin, Byrnes și Churchill anunță importante discursuri.

În cercurile diplomatice din capitala britanică se așteaptă cu viu interes declarațiile pe care le vor face în curînd președintele Truman, Byrnes, Bevin și Churchill cu privire la situația internațională și în special despre rezultatele conferinței de la Paris.

Președintele Truman va lua cuvîntul Mercurul viitoare în fața adunării generale a Națiunilor Unite. Este posibil ca d-sa să facă declarații interesante cu privire la situația internațională.

După ce d. Byrnes a făcut raport președ. Truman asupra rezultatelor conferinței de pace se anunță că d-sa se va adresa poporului prin postul de radio americane, cîreia îi va prezenta rezultatele conferinței de la Paris.

D-sa va face precizări asupra viitoareii politici a Statelor Unite.

Marșea viitoare, cu prilejul deschiderii Camerei Comunelor, d. Bevin va face declarații în fața deputaților vorbind despre politica externă a Angliei și în special despre viitoarea atitudine a Marii Britanii față de problema Germaniei.

Se crede că d. Churchill va lua deasemenea cuvîntul în Camera Comunelor, cu care prilej va prezenta poziția actuală a opoziției. În numele guvernului britanic, va răspunde președintele ministru Attlee.

La noi în țară

Alegerile vor avea loc la 19 Noembrie. Monitorul Oficial a publicat decretul prin care se hotărăște că alegerile se vor face în ziua de 19 Noembrie 1946. Adunarea deputaților este convocată la București, în ziua de 1 Decembrie 1946.

Alți criminali de război condamnați. Curtea Criminală secția 8-a a pronunțat următoarele condamnări de criminali de război:

G-ralul Const. Tobescu, fost comandant al Jandarmeriei la 15 ani detențiune simplă, Horia Cosmovici, fost ministru legionar, la 1 an detențiune simplă. Col. G. Berceanu la 3 ani temniță grea, Dumitru Viase, fost comandant de legăr la 3 ani temniță grea. Tuturor condamnaților li se va confiscă averea.

Curtea criminală, secția 9 a, a condamnat pe g-ralul C. Stoianescu fost ministru de finanțe la 10 ani muncă silnică, Locot. Anastasiade, fost cheftor de poliție la Galați la 20 de ani muncă silnică. Deasemenea toți au fost condamnați și la confiscarea averii.

Generalul Dăscălescu, g-ralul Cealac și col. G. Cristescu, fost președinte al Curții Marșiale din Cernăuți au fost achitați.

Cassa de Depuneri și Consemnațiuni
Sediul Sibiu — Str. Tribunei 1 — Telefon 880

Cluj / Central University Library Cluj

AVIZ

- Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, una din cele mai vechi și solide instituții publice — fondată la 1864 — a introdus carnete pentru depuneri, spre fructificare.
- Suma minimă ce se poate depune, prima dată, pe carnet, este de Lei 25.000; cele depuse ulterior sunt fără limită, alăt pentru minimum, cât și pentru maximum.
- Restituirile făcute la Sediul care a emis carnetul, nu sunt limitate.
- Depunerile și restituirile se pot face, nu numai la sediul care a emis carnetul, ci la oricare alt sediu sau birou al Cassei de Depuneri, de pe lângă Administrațiile Financiare din întreaga țară, în condițiunile fixate de Consiliul de Administrație al Cassei.
- Dobînda pe care Cassa de Depuneri o plătește la depunerile pe carnet este următoarea:

Depuneri la vedere	3%
Depuneri la termen:	
„ pe 3 luni	325%
„ pe 6 luni	350%
Depuneri pe 12 luni sau peste an	4%

- În viitor, depunerile spre fructificare, făcîndu-se numai pe bază de carnet, toate recipisele emise pînă în prezent pentru depuneri spre fructificare, se vor preschimba, la cerere, în carnete.

Direcțiunea generală